

IZ NAŠIH ŽUPA

Mo. ŠIME MAROVIĆ NOVI DIPLOMIRANI SKLADATELJ

Na Papinskom institutu za crkvenu glazbu, u klasi maestra Domenica Bartoluccija, diplomirao je 22. lipnja 1989. godine kompoziciju don Šime Marović, svećenik splitsko-makarske nadbiskupije. Za završni ispit predao je oratorij *Povijest Abrahama i Izaka za soliste, zbor i orkestar*.

Na tom istom institutu obranio je 30. travnja 1988. magistarsku radnju iz gregorijanskog pjevanja s naslovom "Il Sacramentario del tesoro della cattedrale di Split 624" (Sakramentar katedralne riznice u Splitu - sign. 624). Marović je otkrio kako se tu radi o pravom sakramentalu, a ne o *Missale Romanum*: tekstovi nisu misni, nego opći, tj. za raznoliku liturgijsku upotrebu.

Don Šime je rođen u Mravincima (Split) 1952. Zaređen je za svećenika 1977. godine. Bio je kapelan u Metkoviću i u splitskoj katedrali. Nadbiskup dr. Frane Frančić poslao ga je 1981. godine u Rim na studij crkvene glazbe. U toku studija na Institutu dobio je graduse: magisterij iz gregorijanskog pjevanja, naslov crkvenog orguljaša i magisterij iz kompozicije.

Mi, koji don Šimu poznajemo još kao gimnazijalca i studenta teologije, nismo time začuđeni, nego smo veseli što je dobro iskoristio od Boga dane talente. Glazbenu nadarenost očitovao je obilato i raznoliko već kao dak i student. Kao student, skupa sa svojim nešto starijim kolegom don Božom Deličem, pod imenima Bobo i Šime — izdao je pjesmaricu s uglazbljenim tekstovima za mlade u raznim prigodama liturgijskog slavlja, i to s naslovom *Procvest će pustinja*.

Naslovi pjesama, Bobinih tekstova i Šimina glazbena obrada otkrivaju smisao za liturgijsko osvremenjivanje dalmatinskog melosa. Evo nekih naslova: *Ti nam budi snaga, Dodite žedni, Isus Krist je uskrnuo, Hvala Ti na ovoj Gorbi, Podimo u miru...!* Tandem Bobo i Šime izradili su u to doba i nekoliko recitala koji su uzveličali razne proslave, primjerice recital u povodu proslave 25. obljetnice biskupske posvećanja nadbiskupa i metropolite dr. Frane Frančića, i nekoliko djela u povodu proslava blagdana sv. Duje. Bobo je pisao tekstove, a Šime glazbu, sve u to vrijeme — prije 16, 17 godina — za musical, za operete i čak opere sa sakralnom tematikom. Njihovi musicali *Svetlo ljubavi, Božićni darovi, Božićni mozaik* itd. davali su se ne samo širom Hrvatske nego i u inozemstvu, kod naših iseljenika — čak u Australiji.

Za proslave *Godine Velikoga Zavjeta*, sa završnim svečanostima u crkvi Gospe od zdravlja u rujnu 1976. godine i na Gospinu otoku, u svetištu hrvatske kraljice Jelene, naš je maestro Marović koncipirao i pripremio, organizirao i ostvario uglavnom cjelokupni glazbeni dio proslave, velike zborove, muški i mješoviti, tamburaške orkestre, soliste i folklorne skupine, recitatorske nastupe i

"kantadure" među mnoštvom naroda, koji su započimali i vodili pučke pjesme. Izvedba zbornog pjevanja i kola, solističkih aria i tamburaškog zabora iz opere *Narod sv. Petra* (Tekst: Vicko Fulgoši, glazba: Josip Fulgoši), kod Gospe od zdravlja uglavnom su djelo — tada studenta teologije — Šime Marovića.

Recital Ante Škobalja i glazba Šime Marovića, s naslovom *Teci Jadro, tec...* još i danas odjekuju u ušima onih koji su pribivali velebnoj proslavi kod Gospe od zdravlja 1976. godine. U ušima slušalaca još uvijek odjekuju stihovi: "O zemljo Hrvatska, krivlu natopljena, suzama zalivena, — Kuda tvoje krvi potoci uviru... — dok sinovi tvoji po svim bojištima — za probitke tuđe nevini umiru?"

Mo. Šime Marović

Njegove motete iz vremena studija (1981-1989) izvodili su studenti Papinskog instituta za crkvenu glazbu, a u Hrvatskom zavodu sv. Jeronima vodio je liturgijsko pjevanje.

Svoj boravak u Rimu završio je sa svečanom proslavom Sikstove godine. Godina je nazvana Sikstovom, u čast pape Siska V., rodnom Dalmatinca, koji je prije 400 godina sagradio veličanstvenu hrvatsku crkvu sv. Jeronima. U toj crkvi *Ivan Pavao II.* imao je svečanu papinsku misu na kojoj je pjevao pjevački zbor splitske katedrale u sastavu od 65 pjevača, pod vodstvom maestra Marovića i dosadašnjega zborovođe dr. Ante Kusića. Maestro Marović je za tu prigodu skladowao posebnu polifonu misu na latinskom jeziku u čast Siska V. Splitski pjevački zbor otpjevao je spomenutu misu, djelo velike glazbene snage i goljeme polifonijske zahtjevnosti, solidno i dobro, tako da su o tome pisale crkvene i državne jugoslavenske novine kao i službeno vatikansko glasilo *L' Osservatore Romano*. Polifonu misu u čast Siksta V. dirigirao je vješto, precizno, dinamičko-ritmički raskošno sam autor. Sutradan je Splitski katedralni zbor održao prigodnu i uspješnu akademiju u čast Siksta V. Najsnažnija točka čitavog programa bila je skladba maestra Marovića u čast Sikstu V. na latinski tekst posvećen Sikstu V. hrvatskog kaptola crkve sv. Jeronima. Taj je latinski tekst bio pohranjen u jednom kodeksu Vatikanskog arhiva. Hrvatski narod obećava Sikstu V., kojega naziva radije "Ocem" nego Vrhovnim poglavatom, vjernost i ljubav, "dok god se vode Tibra budu razlijevale po pučini mora: uvijek!". Taj motet toliko je oduševio pjevače Splitskog katedralnog zabora, da je skladatelju bio saopćen prijedlog da izvorni tekst, ostavivši ga reprezentativnim za izvanredne nastupe, bude prepjevan, uz

uvjet da ostane potpuno vjeran duhu glazbe i kompozicije. Dr. Ante Kusić, dosadašnji zborovoda *Katedralnog pjevačkog zbora*, prepjevao je tekst i motet je otpjevan na blagdan sv. Dujma vrlo svečano i s mnogo oduševljenja. "Živjeti za Krista, tvoja radost, utjeha, tvoj je dar; mir, dobrota, pravednost, budućnost prepuna nade; mi za to smo zahvalni Bogu što snagu daje!" — to je ono što spaja Dujma i Siksta.

Po povratku u Split maestro Marović, uz glazbeno vodstvo školskoga i zavodskog odgoja budućih svećenika, preuzeo je po želji dr. Ante Kusića, zborovode *Katedralnog pjevačkog zbora*, tijekom 35 godina formirani zbor. S tim je zborom maestro Marović već kroz proteklih sedam mjeseci, više puta nastupio tako da u kulturnoj rubrici *Slobodne Dalmacije* o tome govori poznati glazbeni kritičar Miljenko Grgić, pod naslovom *Zavidni dometi (Slobodna Dalmacija)*, Split, 15. XI. 1989.). "... Glazbeno stvaraštvo Mo Šime Marovića pokazuje evolutivnu krivulju. Nasuprot ranijim djelima kod kojih se isticala kantilacija, bliska i vezana za ovo podneblje, ubožljena u jezgrovitije formalne obrase, danas se vertikalnim stupovima homofono koncipiranih skladbi suprotstavlja čedna linearnost. Nakon temeljnih rimskih studija, njegova glazbena osjetljivost okrenuta je k modalnosti, koja u našem stvaraštvu nikada u povijesti i nije imala prilike da se iscrpi do polifonije, Marović u svom stvaraštvu uspijeva ostati originalnim. Bilo da se radi o dorskoj misi ili poemama Sikstu V., njegova glazbena tematika, kojoj ne nedostaje idiomatskog prizvuka ovog podneblja, osmišljeni raspored grude i produhovljeni izraz, ukazuju na bogatstvo talenta ovog umjetnika..."

Ante KUSIĆ

ŠTO PJEVAJU MLADI

(Povodom "Uskrs-festa" u okviru susreta mladih Crkve u Hrvata u Zagrebu i Mariji Bistrici)

Ovim tekstrom ne želim dati decidiran prikaz onoga što se događalo na ovogodišnjem "Uskrs-festu", nego prije svega želim sve nas potaknuti na ozbiljno razmišljanje.

"Uskrs-fest" je neka vrst smotre duhovno-glazbenog stvaraštva mladih što ima već svoju dugogodišnju tradiciju. Ne upuštajući se u pomniju analizu glazbene vrijednosti trinaest ovogodišnjih skladbi, ipak moramo konstatirati da čak ni s obzirom na žanr duhovno-glazbene šansone ne donosi ništa novo. Nastavlja se već poznato nam variranje na općeljudske teme, pri čemu se primjenjuju osobito jednostavni i zbog toga već pomalo trivijalni glazbeni obrasci. Ponekom od izvođača uspije nešto efektnija instrumentalna obrada ili proživljivanje izvođenje, što međutim sve skupa ne ostavlja nikakva posebna traga u našem duhovno-glazbenom blagu.

Izgleda kao da su našim mladima zatvorene oči za ogromno bogatstvo naše duhovno-glazbene baštine razasute po brojnim stručno pripremljenim i verificiranim pjesmaricama kao i u drugim glazbenim publikacijama. Autori ovih novonastalih skladbi očito ne posjeduju dovoljno glazbenog znanja i informiranosti, pa zbog toga i najbijunja vrela osobne inspiracije nakon kraćeg vremena neizbjježno presušuju. Našim mladima servira se uvozna glazbena roba

sumnjive kvalitete, nešto što lako ulazi u uho i lako se pamti, ali budući da nije nastalo na tlu sa kojega potječe srca tih naših mladića i djevojaka ne može predstavljati nešto što je uistinu vrijedno i dragocjeno.

Najlošije je u svemu tome kad se ovakve glazbene tvorevine na mala vrata sve više uvlače i ugrađuju u liturgijsko pjevanje. To je osobito bilo evidentno na euharistijskom slavlju održanom prilikom hodočasnog susreta mladih na Mariji Bistrici 27. svibnja. Sve je tom prilikom vrvjelo od lakih šansonu koje u konačnici nikoga ne mogu duhovno pokrenuti onako kako to mogu prave hodočasnike pjesme ili skladbe inspirirane tim osobitim vjerničkim osjećajima.

Nedvojbeno je da mladi kao takvi nisu krivi za ovakvu situaciju. Oni su nedvojbeno glazbeno prosvjetljeni. Trebali bismo se zapitati mi koji se stručno bavimo problematikom crkvene glazbe, ne samo što se dade učiniti da se mladima pomogne, nego i to da odmah počnemo tragati za konkretnim koracima.

s. Cecilia PLEŠA

KATEDRALNI MJEŠOVITI ZBOR IZ ZAGREBA U POLJSKOJ

Na poziv akademskog zbora pri *Klubu katoličke inteligencije* u Krakowu ORGANUM, Katedralni mješoviti zbor sa svojim dirigentom Vladimirom Babušom pošao je 9. svibnja o.g. na 8-dnevno gostovanje u Poljsku.

Na večernjem koncertu u bazilici sv. Marije u Krakowu Zbor je među ostalim izveo a cappella skladbe Kaplana (Zdravo kraljice), Dugana (Molitva), Brucknera (Locus iste), Bortnjanskog (Sej denj) i Brkanovića (Ti si moj Bog), a na orguljama je prof. Hvalimira Bledsnajder izvodila djela Klobučara, Bacha i Francka. Program je vodio dirigent Organuma, prof. Grzybek.

Pozornost slušatelja privukle su posebno skladbe Kaplana, Bortnjanskog i Brkanovića, a od orguljskih Klobučara.

U Lublinu, gradu oko 300 km udaljenom od Krakowa, bili su gosti Zbora katoličkog lublinskog sveučilišta i Studentskog zbora lublinske katedrale. Tu je nakon pjevanje sv. mise (Preprek) izveden identičan program u Lublinskoj katedrali pred punom crkvom.

Na putu prema Lublinu posjetili su Jasnu Góru pokraj Czestochowe gdje su se zadržali na razgledavanju svetišta te u crkvi spontano zapjevali Crnu Madonu.

Na putu u Kraków članovi zbora su razgledali Budimpeštu, a na povratku kući Beč.

Slijedeće godine zbor Organum uzvraća posjet i dolazi u Zagreb, kao gost Katedralnog mješovitog zbora.